

mroži zaradi ranjenih nog in drugotnih ran niso mogli brzo plavati, toraj smo imeli še toliko časa, da smo vrvi z mrožem v zadnjem koncu barčice pritrdili, in vesla v roke vzeli. Mroži so bili uže blizo, ko smo z vesli ob vodo vdarili. Veslali smo tako brzo, da nam je pot curkoma lil po obrazu, da-si je bilo mraza 35° R. Mroži so začeli zaostajati, in ko so sprevideli, da nič ne dosežejo, vrnili so se vsi. Mi pa smo se oddihovali, ko se je njih divje tulenje čedalje bolj pozgubljalo v daljavi.

Srečno smo se povrnili v zatok na brod, kjer so nas z vriskanjem sprejeli. Meso ubitega mroža nam je šlo v slast, z maščobo smo si delali luč, in iz trde kože, zrezane na jarmena, dobili smo trdnih, močnih vrvi. Največ pa so bili vredni beli zobje. Lepši so in draži od slonove kosti, posebno zato, ker ne porumené. Iz njih ponarejajo človeške zobe, ki se stavijo škrbastim ljudem.

Vse žive dni ne pozabim tega lova, pa truda, trpljenja in strahu, ki sem ga bil prebil.

Politične stvari.

Iz izrednega zasedanja delegacij.

V izrednem času in za izreden kredit sklicane delegacije, ki so se v Buda-Peštu zbrale dne 1. marca, prejele so v posvetovanje sledeči predlog skupnega ministertva zaradi privolitve izrednega kredita 52½ milijonov goldinarjev:

„Akoravno je potreba po miru splošna in vse vlasti želé, da se mir ohrani, je vendar-le splošen političen položaj Evrope tak, da ne le vse merodajne države kontinenta, temveč celó one, ki so vojaško manj pomenljive v ohranjenje miru in pa da bi bile vsaki nevarnosti kos, izredne vojniške priprave preskrbujeje in največje žrtve prinašajo, da svojo brambovsko moč ojačijo.

V očigled teh činov tudi skupna vlada vkljub vsem ozirom na denarni položaj ni smela zamuditi, pri času še gledati na neizogibne priprave v ta namen, da je razvoj nepričakovanih dogodov države ne iznenadi.

Te izredne naprave in izdatki, pri katerih je vsaka misel na ofenzivo izključena, zahtevajo tudi izrednih sredstev, in je skupna vlada po vestnem preiskavanji neodlašljivih potrebščin za zgoraj navedene namene vse stroške izračunala na 52½ milijonov goldinarjev.

Skupna vlada je v prvi vrsti najnujnejše priprave v poštev vzela s potrebščino 24½ milijonov gold. (od teh 1½ milijona za mornarico) ter je od teh v nadi poslednjega odobrenja uže porabila 16·2 milijonov (od teh 1·2 milijonov za mornarico).

Visoka delegacija državnega zbora se tedaj naprosi skleniti:

Skupni vladi se za 16·2 milijonov gold. a. v., katere je izdala za uže izvršene vojne priprave (med temi 1·2 milijonov za mornarico), da (indemnitet) poslednje odobrenje in ob enem pooblastilo, za daljne nuje priprave porabiti 8·3 milijonov gold. a. v.

Dalje se skupna vlada pooblasti v porazumljenji z vladama obeh državnih ozemelj monarhije za neizogibne in nuje potrebne potrebščine vojne, ako take nastanejo, porabiti še do svote 28 milijonov a. v. (od teh 2 milijona goldinarjev za mornarico).

Za pokritje te svote skrbeti je po ustavni poti.

Na Dunaji meseca februarija 1887.

Kalnoky l/r.

Arthur grof Bylandt l/r.,
feldzeugmeister.“

Kallay l/r.

O tem predlogu posvetoval se je budgetni odsek delegacije avstrijske v dveh obširnih sejah, v katerih je vojni minister v zaupnem razgovoru nadrobno razložil, po čem se je in se bode porabil zahtevan kredit; ta pojasnila dopolnil je poveljnik mornarice in je razložil sedanji politični položaj minister Kalnoky v obče z besedami, da se naše razmere z unanjimi državami niso od zadnjega rednega zasedanja nič spremenile in izrekoma, da niso postale neugodnejši.

Konec razprave bil je ta, da je budgetni odsek vladin predlog sprejel soglasno, minuli petek pa tudi avstrijska delegacija po kratkem, jedernatem priporočilu dr. Matuša ves predlog brez razgovora soglasno. — Kolikor se čuje, sprejel se bode tudi v ogerski delegaciji predlog nespremenjen in soglasno.

Uvodni govor dr. Matušev se glasi: Klic visokega vladarja slušajoč zbrala se je visoka delegacija, da pretresava izredni kreditni predlog skupne vlade in da o njem ustavnim potom sklepa.

Budgetni odsek in prevagujoča večina vseh členov delegacije preiskavala in pretehtavala sta naznanila in pojasnila skupne vlade, katera so se dajala s potrebno odkritostjo in temeljitostjo in soglasnost sprejetja vladnega predloga v sredi budgetnega odseka je neovrgljivi dokaz za tehtnost dokazov, o potrebnosti naredeb.

V zavesti resnobe našega denarnega položaja, navdani neizogibnosti zahteve, da se konečno uvede ravnotežje v državnem gospodarstvu, katera se po enakih izrednih zahtevah zmiraj zopet odlašja v daljno prihodnost, si budgetni odsek ni mogel prikrivati posledic splošnega položaja, ki je od nas vseh popolnoma neodvisen; ta položaj naklada vsem poklicanim krogom kot prvo in neizogibno dolžnost varovanje države, zmožnost njenega branjenja na vse strani in nasproti vsem slučajem. Z zadostenjem čul je budgetni odsek zagotavljenje od strani vodstva vnanjih zadev, da naši državi ni nič tako oddaljenega, kot napadujoče postopanje, da je najviše načelo naše politike ohranjenje za nas častnega miru. In v zagotavljenje tega miru, ne za pripravlanje vojske, katere vsi skupaj ne želimo, pa se je tudi ne bojimo, ker namenjene so svote, o katerih imamo glasovati.

To glasovanje naj zopet in pred vsem svetom priča, da ta država, katere različni deli so še danes marsikomu nerazumljivi, da je ta država pri vsi svoji različnosti dežel in narodov vsem svojim pristašem draga skupna

domovina, v kateri je moč iskati in najti zadovoljenje svojih opravičenih zahtev, katera jih varuje in katero zopet oni vsi skupaj branijo z žrtovanjem vseh svojih moči. (Dobro!)

S temi malimi besedami nameraval sem po svojih slabih močéh izraziti prepričanje visoke delegacije. Ako danes govorimo, morejo to biti le besede miru, pa tudi besede poguma in odločnosti skupnega domoljubja. (Dobro!) Ako danes molčimo, bode jezik tihe privolitve, pritrjevanja te zahteve še bolj izgovorno, kakor bi to mogla biti najbolj goreča beseda. (Dobro!) Pri visoki delegaciji je izbrati si postopanje. (Pohvala.)

Ogerska delegacija imela je svojo meritorično sejo v soboto popoldne ob 4. uri. Poročal je Rakouszky. Za tem govorila sta dva izmed opozicije: grof Apponyi, dalje Beöthy, potem pa še grof Andrassy in za njim ministerski predsednik Tisza; končno bil je predlog vladin sprejet nespremenjen so glasno. V ponedeljek sprejeli ste delegaciji vsastranska naznanila in s tem bilo je zasedanje dognano.

Mnogovrstne novice.

* Kako se socijalizem na Nemškem narašča, kažejo sledeče številke o vdeležbi socijalističnih volilcev: Leta 1871. volilo je za socijaliste 101.921 volilcev; leta 1874. 351.670, leta 1877. 493.447, leta 1878. (po atentatu) 437.158, leta 1881. 311.961, leta 1884. 549.990; pri zadnjih volitvah leta 1887. pa 774.128. To je znamenje časa, na katero bi se bilo tudi Bismarku bolj ozirati, kakor pa na nepomenljivo triletje ali sedemletje privoljenja vojne, ker skoraj ali morebiti prav vsi socijalisti dobé v slučaju vojske orožje v roko, in znano je, kaj znajo socijalisti, kedar so oboroženi.

* O hudem potresu, ki je bil dne 23. februarja krog Nize, Genove. Torina itd., trdi znani prorok potresov Rudolf Falb (izneverjen duhovnik z južne Štajarske), da se ti potresi v zvezi s solnčnim mrakom, ki je bil 22. in 23. februarja in pa z luninem mlajem, ki je bil 22. februarja zvečer ob pol 11. uri. — Posebno zanimivo pa je, kar je prorokoval v Genovi izhajajoč koledar „L' Almanaco universale del grand pescatore di Chiaravalle“ za leto 1887., ta prorokuje za mlaj meseca februarja t. l. do besede: ob 2. uri zjutraj: morje je viharno. Planet Mars kaže na potres zemlje; posebno je paziti na neravne dneve te dobe.“ — V resnici čutiti je bil prvi potres zemlje zjutraj ob 2. uri.

* Z velikega prešičjega trga v Köbaniji poleg Pešta piše prijatelj „Novic“: Dne 3. februarja t. l. ogle dal sem si veliki prešičji trg v Köbaniji, ta dan bilo je tam na trgu v ograjah spravljenih 72.555 prešičev različne debelosti in velikosti. V pričo mene spustili so na vago 5 lepih belih starcev, ki so tehtali skupaj 1265 kilogr. Na vprašanje, koliko veljajo reči, mi odgovori dotični uradnik: na to, kar se vkolje, odbije se pri vsakem prešiču 25 kilogr., dalje pa še 4%, ostala teža pa

velja po 42 kr. kilogr. Zadnje dni je cena poskočila na 46—49 kr. kilogr.

Naši dopisi.

Iz Peč 18. febr. — „Kaj znancev že zasula je lopata“, mislil sem si včeraj vračaje se iz moravškega pokopališča. Spremili smo namreč k poslednjemu počitku občespoštovanega in priljubljenega peškega župana Jan. Barliča, po domače Hudobilnika, posestnika na Hudejem, moravske župnije. Pokojni, da-si uže v 68. letu, bil je še krepak mož, a imel je neko neozdravljivo bolezen, ki ga je baje uže pred par leti za nekaj dni na posteljo položila. Letošnjo zimo pa ga je dne 25. decembra kar neutegoma zopet napadla in od takrat ni mož nikamor več mogel. Upali smo do zadnjega, da bode tudi sedaj zopet ozdravel, zato nas je tem bolj v torek popoldne iznenadilo poročilo, da je zaspal za vselej. (Vse svoje stvari je uže prej vredil.)

Pogreb bil je jako slovesen, kakoršen se v gorskih krajih le težko kedaj vidi. Obilo število ljudstva je pričalo, koliko je imel ranjki prijatelj in znancev. Pred krsto hodili so skupno učenci domače občine, a za krsto za „domačimi“ najprej župani in zastopniki sosednih občin in peški občinski odborniki, za temi pa se je razvrstilo drugo ljudstvo, ki je hotelo moža poslednjič spremiti. Pokojni bil je jako dober in vesten gospodar ne le za svojo hišo, ampak tudi za vso občino. Da pa za svoj obilen trud pri županovanji ni vedno hvale žel, je gotovo vsak prepričan, kedor je uže kedaj imel priliko kakor uže bodi, za občni blagor delovati. Vendar pa se mora priznati, da so ga občani zeló ljubili in spoštovali, kajti volili so ga vsakikrat zopet v novo tako, da je le on — izvzemši prvih par let — županoval Pečam, odkar imamo župane. Prištevati ga moramo tedaj gotovo starostam slovenskih županov. To občno zaupanje pa je mož s svojo prijaznostjo, postrežljivostjo in požrtvovalnostjo za občinski blagor vsem občanom vedno plačeval, posebno v lepi slogi pa je živel ves čas s cerkvenim in šolskim predstojništvom. — Kakor se je vedno trudil za prid občine, tako je tudi skrbel za svojo dušno hrano, kajti bral je vedno rad tudi politične časnike. Podpiral je vedno rad vsako njemu znano narodno podjetje in se udeleževal — da-si preprost kmet — tudi raznih shodov in veselic. S kakim veseljem je šel lansko leto k odkritji Zupanovega spominka! — Omenim naj tudi, da je bil ud c. kr. kranjske kmetijske družbe in brdskega cestnega odbora.

Koliko je koristil občini, občutili bomo pač sedaj, zato nam bode pa ostal vedno v najlepšem in najboljšem spominu kot poštenjak v vseh ozirih.

Naj mu bode zemljica lahka!

Iz Ljubljane. — Ljubljanski knezoškof gosp. dr. J. Misija podal se je v nedeljo na Dunaj, kjer so se pričele včeraj škofovske konference.

— Močvirski odbor zboruje v soboto dne 12. marca ob pol 11. dopoludne.